காலம் கோடி சென்ற போதும், பூமியில் காதல் மட்டும் வாழும் என்ற உண்மை இருவருக்கும் புரிந்தது. முத்தத்தை விடச் சிறந்த காதல் பரிசை, இன்னும் காதல் தேசம் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்பது தெரிந்தது.

மௌனம் கலைந்த அந்த தேவதையின் மடியில் மகிழ்ச்சியுடன் சாய்ந்த கெளதமுக்கு மேகத்தையே மஞ்சமாக்கி, மயிலிறகில் தலைசாய்த்தது போல் ஒரு உணர்வு.

அந்த முன்பனி இரவில், மலைகளின் தோள்களில் சாய்ந்து மேகங்களும் ஓய்வெடுக்க... வானவீதியில், கார்த்திகை தீபங்களாய் விண்மீன்கள் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தன.

மழை தருமோ என் மேகம்...!

1

அந்தி வானம் அற்புதமான அழகை அள்ளித் தெளித்திருக்க, திருச்சி மலைக் கோட்டையின் மீது அஸ்தமன சூரியன், தன் சிவந்த கதிர்களால் செவ்வண்ணத்தைப் பூசியிருந்தான்.

பருத்தி வெடித்தாற்போல், செவ்வானம் முழுவதும் பஞ்சுப் பொதிகளாய் மேகங்கள்!

ப்ரியம்வதாவும், அவள் தோழி சங்கரியும், மலைக் கோட்டைப் படிகளில் மெதுவாக இறங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

பிள்ளையாரையும், தாயுமானவர் சுவாமிகளையும் தரிசித்த நிம்மதி தெரிந்தது இருவர் முகத்திலும்...!

இருவரும் கல்லூரியில் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள். பிகாம் முடித்து விட்டு விடுமுறையில் இருந்த இருவரும் கோவி

லுக்கும், லைப்ரரிக்கும், குக்கரி வகுப்பிற்கும் தியான வகுப்பிற்கும் சென்று பொழுதைப் போக்கி வந்தனர்.

சங்கரி, ப்ரியம்வதாவிடம், ''ஏன்டி ரியா? அப்பா ஏதோ ஒரு வரன் பாத்திருக்கிறதா சொன்னியே... மாப்பிள்ளை எந்த ஊர்?'' ஆவலாகக் கேட்டாள்.

''தென்காசின்னு சொன்னாங்க... குற்றாலத்துக்குப் பக்கத்துல இருக்காம்... நல்ல வசதியான குடும்பமாம்! மாப்பிள்ளை 'பி.டெக்' முடிச்சிட்டு, அவங்க ஃபேக்டரியப் பாத்துக்கறாராம்..''

''ஏன்டி... சுவாரசியமே இல்லாமப் பேசறே? உனக்குப் பிடிக்கலையா?''

''அதில்லை சங்கரி! பிடிக்குது, பிடிக்கலைன்றதை விட இப்ப கல்யாணத்துக்கு அவசரமில்லைன்னு நான் நினைக்கிறேன்.. ஆனா, அப்பாதான் ரொம்பப் பிடிவாதமா இருக்காங்க... அதான் கஷ்டமா இருக்கு! என்ன பண்ற துன்னு புரியலை!'' என்று கூறிவிட்டு சோகமாகச் சிரித்தாள்.

ப்ரியம்வதா நல்ல அழகு!

தந்தநிறமும், எடுப்பான நாசியும், துறுதுறுக்கும் விழி களும், அடர்ந்த கூந்தல் அலை பாய, செதுக்கினாற் போன்ற முகமும் கொண்டு ரவிவர்மாவின் ஓவியம் போலிருப்பாள்.

''எப்படி ரியா... உன்னை மட்டும் கடவுள் இவ்வளவு அழகாப் படைச்சான் எனக்கே பொறாமையா இருக்கு'' என்று சங்கரி எப்போதுமே கூறுவாள்.

இன்று, ''உன்னைப் பெண் பாத்துட்டுப் போற யாருமே உன்னை வேணாம்னு சொல்லமாட்டாங்க... ஜாக்கிரதைடி

ரியா... மாட்டிக்கப்போறே! என்னோட அட்வான்ஸ் வாழ்த்துக்கள்!'' குறும்புடன் வாழ்த்தினாள்.

''போடி.. அப்படியெல்லாம் நடக்காது.. இன்னிக்கே அப்பாகிட்ட இதுபத்திப் பேசறேன்'' என்றபடி வேகமாக இறங்க ஆரம்பித்தாள்.

ப்ரியம்வதாவின் தந்தை ராமனாதன் ஒரு வங்கியில் மேனேஜராகப் பணிபுரிகிறார். தாய் சகுந்தலா, இல்லப் பராமரிப்பை கவனித்துக் கொள்ள, அவர்களுக்கு இரு பெண்கள்!

ரியா, டிகிரி முடித்திருக்க, ஸ்வேதா பி.எஸ்சி முதல் வருடம் படிக்கிறாள்.

இப்போது, ரியாவின் திருமணத்தை முடித்தால்தான், மூன்று வருடம் கழித்து ஸ்வேதாவின் கல்யாணம் முடிக்க சரியாக இருக்குமென்று ராமனாதன் நினைத்தார்.

அன்று வீட்டிற்குச் செல்லும் போதே, அதே யோசனை யுடனிருந்த ரியா, இன்று கட்டாயம் அப்பாவிடம் பேசிவிட வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

வீட்டிற்குள் நுழையும் போதே, ''என்ன... ப்ரெண்ட்ஸ் ரெண்டு பேரும் பிள்ளையாரைக் காக்கா பிடிச்சிட்டு வந் துட்டீங்களா? கடைசி செமஸ்டர்லே கோட்டை விட்டுடு வோம்னு பயமா?'' குறும்புடன் கேட்டபடி வந்தாள் ஸ்வேதா.

''ஆமாம் வாலு..'' என்ற ரியா அவள் தலையை செல்ல மாகக் கலைத்து விட்டாள்.

பிறகு இருவருக்கும் டிபன் எடுத்து வந்த சகுந்தலாவிடம், ''என்ன ஆன்ட்டி... ரியாவுக்கு மாப்பிள்ளை பாத்திருக்கீங் களாமே.. எப்ப எங்களுக்கெல்லாம் கல்யாண சாப்பாடு

போடப் போறீங்க...'' ரியாவைப் பார்த்து சீண்டலாகக் கண்சிமிட்டியபடி கேட்டாள் சங்கரி.

''ஆமாம் சங்கரி! நம்ம ரியாவை, போன மாசம் எங்க சொந்தக்காரங்க கல்யாணத்துல, மாப்பிள்ளையோட அம்மா பாத்திருக்காங்க! இப்ப தரகர் மூலமா அவங்க பையனோட ஜாதகத்தை அனுப்பியிருக்காங்க... நாம பாத்துட்டுப் பொருந்தியிருந்தா, பாக்க வர சொல்ல வேண்டியதுதான்! ரொம்ப நல்ல குடும்பமாம்.. ஒரு பையன், ஒரு பொண்ணு தான்!'' கூறிவிட்டு ரியாவையே யோசனையுடன் நோக்கினார்.

அதே நேரம் உள்ளே வந்த ராமனாதனும் சங்கரியை கவனித்து விட்டு, ''வாம்மா... என்ன.. உனக்கு விஷயம் தெரியுமா? உன் ஃப்ரெண்ட் என்ன சொல்றா?'' என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்து, ரியாவின் கன்னத்தில் செல்லமாகத் தட்டிவிட்டு உள்ளே சென்றார்.

பிறகு டிபன் சாப்பிட்டு விட்டு சங்கரி கிளம்பியதும், உள்ளே வந்த ரியாவை அழைத்தார் ராமனாதன்.

''ரியா... நேத்து நான் பேசின விஷயத்தைப் பத்தி நீ என்னடா முடிவு பண்ணியிருக்கே?'' ஆர்வத்துடன் கேட்டார்.

''ம்... நான் மேல படிக்கிறனேப்பா... எம்.காம் முடிச்சிட்டு அப்புறம் கல்யாணம் பண்ணிக்கிறேனே.. இவ்வளவு சீக்கிரம் உங்களை எல்லாம் பிரிஞ்சு போக என் மனசு இன்னும் ரெடியாகலைப்பா!''

அவளையே கனிவுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ராமனாதன், ''அப்படி இல்லைடா... எப்படி இருந்தாலும் இன்னும் ரெண்டு வருஷம் கழிச்சி பிரிஞ்சுதானே ஆகணும்! எங்களுக்கும் கஷ்டம்தான்.. ரெண்டு பொண்ணுங்களையும் பிரிஞ்சிருக்கணும்னு நினைக்கவே பயமாதான் இருக்கு.. ஆனா, ப்ராக்டிகலா யோசிச்சிப் பாத்தா, எல்லாத்தையும் எதிர்பார்த்து தானே வாழ்க்கையில இருந்தாகணும்..'' வாஞ்சையுடன் கூறினார்.

''புரியுதுப்பா.. ஆனா, நான் மேல படிக்கலாம்னு நினைச்சேன்.'' யோசனையுடன் கூறினாள்.

''சரிம்மா.. உனக்குப் படிக்கணும்... அவ்வளவுதானே? கல்யாணம் பண்ணினப்புறமும் படிக்கலாமே? நான் அவங்க வீட்டில இதப்பத்திப் பேசறேன். இன்னிக்குத்தான் ரெண்டு ஜாதகத்துக்கும் பொருத்தம் பாத்துட்டு வந்தேன்... நல்லாப் பொருந்தியிருக்கு.. நீ சரின்னா, நாம சொல்லி அனுப்பினவுடனே அவங்க பொண்ணு பாக்க வருவாங்க.''

''அப்பா... ப்ளீஸ்...'' என்றவளைக் கையமர்த்தியவர், ''அப்பா எதுக்கு சொல்றேன்னு புரிஞ்சிக்கடா.. இப்ப உனக்கு கல்யாணம் முடிச்சாதான், மூணு வருஷம் கழிச்சு ஸ்வேதாவுக்கு செய்யலாம்! எனக்கும் ஒரு இடைவெளி வேணும்டா.. ஒரே சமயத்துல ரெண்டு கல்யாணத்தையும் என்னால நடத்த முடியாது.. யோசிச்சுப் பாரு!...

''என்னோட ஆசையும் நடக்கும்... உன் விருப்பமும் நிறைவேறும்.. நீதாண்டா சொல்லணும்! எவ்வளவு டைம் வேணாலும் எடுத்துக்க... ஆனா எனக்கு ஒரு நல்ல பதிலா சொல்லுவேன்னு எதிர்பார்க்கிறேன்...''

அவளுடைய தலையைப் பாசத்துடன் வருடிவிட்டுச் சென்றார் அவர்.

எப்போதுமே அவருக்கு பெரியமகள்தான் மிகவும் செல்லம்... ஸ்வேதா சகுந்தலாவின் பெட்!

அன்றிரவு, படுத்தபடியே யோசித்திருந்த ரியாவிற்கு, என்ன முடிவெடுப்பதென்றே புரியவில்லை.

மனம் குழப்பத்தின் பிடியில் சிக்கி, முள்ளில் மாட்டிய சிறு சிறகாய் அலைபாய்ந்தது.

காலையில் எழுந்து குழப்பமான மனநிலையுடனே பல் துலக்கிக் குளித்துவிட்டு சமையலறைக்கு சென்றாள் ரியா.

ராமனாதனும், ஸ்வேதாவும் உறங்கிக் கொண்டிருக்க, தாயிடம் பேச இதுதான் சரியான நேரமென்று தோன்றியது.

விடிகாலை நிசப்தத்தை கலைக்கும் சப்த உச்சாடனங்களாய், தெருவில் காய்கறிக் காரரின் கூவலும், கோவிலின் மணியோசையும் அந்தப் பிராந்தியத்தை நிறைத்திருக்க, மெதுவாகச் சென்று பின்புறமிருந்து அவரை அணைத்து தோளில் முகம் புதைத்துக் கொண்டாள்.

''ஏய்.. என்ன கொஞ்சல் திடீர்னு..? யாரையாவது விரும்பறேன்னு ஏதாவது குண்டைத் தூக்கிப் போடப் போறியா தெரியலையே...?''

கிண்டலுடன் கேட்டுவிட்டுத் திரும்பி, அவள் மூக்கை செல்லமாகத் திருகினார் சகுந்தலா.

''என்னம்மா நீங்க.. காலையில உங்ககிட்ட ஆசையா பேசலாம் அப்படின்னு வந்தா இப்படிப் பேசறீங்க.. போங்க..!'' செல்லக் கோபத்துடன் சிணுங்கியபடி திரும்பியவளைத் தடுத்தார் அவர்.

''ரியா.. சும்மா கிண்டல் பண்ணினேன்டா.. என்ன விஷயம் சொல்லு! நான் படிக்கணும்... அப்பாகிட்ட சிபாரிசு பண்ணுங்கன்னா.. சாரி என்னால முடியாது! அப்பா ஒரு முடிவோட இருக்கார்.. அவரை எதிர்த்து என்னால இந்த விஷயத்துல பேசவே முடியாது.. ஆனா நீ சொன்னா ஒரு வேளை கேப்பாரோ என்னவோ..!'' யோசனையுடன் கூறினார்.

''இல்லம்மா.. எனக்கு ரொம்பக் குழப்பமா இருந்தது... அதான், உங்ககிட்டப் பேசி யோசனை கேக்கலாம்னு வந்தேன்.. ம்.. அப்பா சொல்றதும் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்தான்! ஸ்வேதாவையும் பாக்கணும் இல்லியா?'' நானே அப்பாகிட்டப் பேசறேன்..''

அவளுடைய கையைப் பிடித்து நிறுத்தியவர் ''அப்பாவைப் புரிஞ்சிக்கிட்டதுக்கு தேங்க்ஸ் ரியா! உனக்கு கல்யாணம் முடிக்கணும்கற கடமையை விட, உன்னைப் பிரியணுமேங்கிற கவலைதான் இப்ப அதிகமா அவரை வாட்ட ஆரம்பிச்சிருக்கு... அது எனக்குத் தான் தெரியும்.. நீ அவரோட 'பெட்' இல்லியா? என்ன செய்யறது.. எல்லாப் பெண்களுமே கல்யாணம் முடிஞ்சி மாமியார் வீட்டுக்குப் போய்த் தானே ஆகணும்..?'' சிறு வேதனை தொணித்தது அவர் குரலில்!

''அம்மா! அப்படியேன்னாலும் நான் எங்கே போயிடப் போறேன்? என்னைப் பாக்கணும்னு தோணிச்சுன்னா, உடனே போன் பண்ணினா ஓடி வந்திடப் போறேன்.. எனக்கு அப்பாவையும், உங்களையும், ஸ்வேதாவையும் விட யாருமே முக்கியமில்லை! அப்பா நிம்மதியா இருக்கணும்.. அதுதான் முக்கியம்!''

பெரிய மனுஷியைப் போல் பேசி விட்டு செல்லும் தன் மகளைப் பார்த்தால் சகுந்தலாவிற்குப் பெருமையாய்..!

ப்ரியம்வதா, மிகவும் பொறுமையானவள்.. பிறரை அனுசரித்துப் புரிந்து நடந்து கொள்பவள்!